

[Anne Grete Holmsgård]

godt kunne være et ændringsforslag til de radikales beslutningsforslag nr. B 23 om naturbeskyttelse og naturgenopretning. Hvis det ikke kan være det, så vil jeg gerne have at vide, hvad det præcis er, der gør det.

Det andet er, at jeg synes, det mangler sammenhæng med den marginaljordsdebat, vi lige har haft. Vi var helt enige med socialdemokratiet i, at et af punkterne i den dagsorden, vi havde fælles, var en regulering af offentlighedens adgang til de arealer inden for marginaljordsområdet, der skal udlægges som vedvarende natur af en eller anden slags. I den dagsorden var også indeholdt en klar besked om, at nogle af de her områder skal varetages gennem en ekstensiv drift. Jeg har svært ved at se, at det er anderledes end den form for pleje, der indgår i det her forslag. Jeg vil selvfølgelig meget gerne have det at vide, hvis der er en forskel.

Det fører mig til at sige, at jeg synes, man ved dette forslag på en eller anden måde får sat sig imellem to stole, for på den ene side er det ikke fredning, på den anden side er det ikke varetagelse af biotoper. Det er nogle naturparker, jeg forbinder med det, man lavede for år tilbage. Det ville sikkert have været et godt forslag for 10 år siden, men det er, ligesom om den udvikling og den proces, der kører herinde, har overhalet forslaget, inden det er kommet på bordet, medmindre der er noget, jeg slet ikke har fået øje på i forslaget.

Hvis man ser det fra den gode side, må det vel være meningen, at det er dem af Danmarks store naturområder, som ikke allerede er fredet, der skal være naturparker, eller er det en misforståelse? Det vil sige, at vi skal have nogle enklaver. Jeg troede faktisk, vi var enige om, at vores naturbevarelses- og naturgenopretningsbegreb mere gik på, at der også generelt i det åbne land sker en naturbevarelse, som sikrer, at der er biotoper, at der er korridorer, som fuglene, alle dyrene kan leve og trives i og kan udvikle sig ved, hvorimod det her mere er et enklavesystem, hvor man kan tage ud og kigge på det, hvis man ellers er så heldig at bo i nærheden.

Nu kan jeg selvfølgelig ikke huske i mit lille hoved præcis, hvordan de her særlige naturområder er fordelt hen over landet, selv om jeg mange gange har siddet med det pæne kort, men jeg er ikke sikker på, at de lige

præcis er fordelt sådan, at man giver befolkningen den bedste mulighed for at udøve sine fritidsinteresser og til daglig at komme rundt i naturen og gå og trives i den. Det er en del af hensigten med det, så vidt jeg kan forstå på forslagsstillerne.

Endelig har jeg det dårligt med et naturparkråd. Jeg ville meget gerne have, at der kun var én instans – så kan vi tage stilling til, hvordan den skal være strikket sammen – der havde med naturbevarelse at gøre: fredningsstyrelsen, eventuelt strikket sammen på en anden måde, koblet på nogle andre måder. Jeg har det lidt dårligt med en stribe råd af den ene eller den anden slags, for jeg synes ikke, det bidrager særlig konstruktivt til noget som helst og slet ikke til en eller anden form for naturbevarelse. Tværtimod spreder man sig igen ud på forskellige former for instanser fremfor at forsøge at samle dem ét sted, hvor man kan gå til biddet, hvis man synes, at de administrerer på en dårlig måde.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig ministerens redegørelse. Det er igen noget vigtigt, vi beskæftiger os med. Når man tænker på naturparker i udlandet med de store områder, så er Danmark på mange måder én stor naturpark. Hvis vi rejser gennem landet nord-syd, øst-vest, kan vi ikke undgå med korte mellemrum at komme ind i områder, der er bevaringsværdige og skønne. Det kan alle nok blive enige om.

Kristeligt folkeparti mener, at vi i dag stort set har så mange muligheder for at varetage naturens interesser, at det skulle være overflødigt med flere. Man kan se på, om det kan gøres bedre, om vi kan bruge marginaljorder på anden måde end ved intensivt at dyrke dem; de har alligevel ikke så stor værdi.

Vi taler alle sammen her om natur, om, at vi alle sammen skal ud og gå i naturen. Jeg ved ikke, hvor mange af jer der har været ude og se, hvor få mennesker man egentlig møder. Der er langt imellem de mennesker, man møder. Jeg tror, det er langt mere væsentligt, når vi snakker natur og om at færdes i natur, at man opdrager til det igennem skolen, f.eks. gennem spejderarbejdet. Jeg er lærer og har oplevet at have nogle spejderdrengene med i skoletiden, når vi var ude og se